

[Socialministeren.]

at anvende Ordet „Udrensning“. Man plejer ikke at bruge Udtrykket „rens ud“, naar det netop er de bedste og mest trofaste Bestanddele, man vil fjerne. Derfor nærer jeg ogsaa det Haab, at man nu, efter at have set, i hvilken Udstrækning man har svækket og skadet Sygekassebevægelsen gennem den saakaldte „Udrensning“, hvis Fortsættelse nødvendigvis maa møde større og større Bitterhed, ikke alene hos de gamle trofaste Medlemmer af Sygekasserne, som falder for Kniven, men hos alle sygekasseinteresserede, vil vende tilbage paa dette Punkt til den gamle, indarbejdede og tidligere fra alle Sider godkendte Praksis.

Under Hensyn dels hertil, dels til Sygekasserepræsentanternes før citerede Udtalelser, dels endelig til den Omstændighed, at Folkeforsikringsforslaget jo ikke vil blive vedtaget i Aar, og det efter min Formening er uforsvarligt at blive ved at fortsætte denne Udrensning, skal jeg hermed tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling og helst enstemmig Vedtagelse i dette høje Ting, og det saa betids, at den nye Bekendtgørelse, som foreslaaet, kan træde i Kraft fra 1. April dette Aar.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov for Færøerne om Forandringer i forskellige Skatter*. Det forholder sig i denne Sag saaledes, at den ved Lov af 21. Marts 1855 paalagte Læsteafgift af Skibe, der ankommer til Færøerne, og Fiskefiende paa Færøerne blev ophævet ved en Lov af 30. Marts 1892, og der paalagdes saa en Afgift af al Slags Vin, Brændevin, Spiritus eller spirituøse Drikkevarer samt af al Slags Øl, som indføres til Færøerne. Det viste sig imidlertid, at Lagtingets Indtægter var utilstrækkelige til at dække de Udgifter, som efterhaanden opstod, efter som det kommunale Liv og hele Udviklingen gik fremad paa Færøerne. Og disse Skatter, som her er paalagt, og som efter deres Karakter er Statsskatter, har det derfor bestandig været nødvendigt periodisk at forny. Nu er den sidste Lov desangaaende ved at udløbe, og vi er i den samme Situation som flere Gange tidligere, at vi maa erkende, at

det er nødvendigt at forlænge og forhøje Afgifterne.

Det Forslag, jeg her har den Ære at forelægge, lægger Skat paa al Slags Vin, Brændevin, Spiritus eller spirituøse Drikkevarer, som indføres til Færøerne, og desforuden paa andre Ting, paa alkoholfrie Frugtvine, Tobak, Cigarer, Cigarillos, Cigaretter og Cigarettylstre, der indføres til eller fremstilles paa Færøerne, og paa alle Slags Sukkervarer, der indføres til eller fremstilles paa Færøerne. Af de Indtægter, som heraf maatte flyde, skal Statskassen hvert Kvartal beholde 7 500 Kr. eller 30 000 Kr. om Aaret, medens 6 250 Kr. forlods udbetales til Færøernes Amtsrepartitionsfond til Nedsættelse af Taksterne paa de færøske Sygehuse efter Justitsministeriets nærmere Godkendelse. Det er 6 250 Kr. i Kvartalet, altsaa 25 000 Kr. om Aaret. Økonomisk Fond erholder 30 pCt. og Kirkefonden 20 pCt. af Indtægterne. Af de resterende 50 pCt. erholder Færøernes Amtsrepartitionsfond Halvdelen, medens den anden Halvdel indsættes i Færø Amtssparekasse og ved hvert Finansaars Udløb anvendes til ekstraordinær Afskrivning paa Amtsrepartitionsfondens Gæld efter Justitsministeriets Bestemmelse. Det er Meningen paa denne Maade at skabe Sikkerhed for, at en væsentlig Del af disse Indtægter anvendes til at nedbringe Amtsrepartitionsfondens Gæld, som efterhaanden er steget til et betydeligt Beløb.

Der har paa Færøerne været nogen Stemning for at ønske disse Skattepaalæg udvidet til ogsaa at gælde Galanterivarer og Pelsvarer m. v. Men dels maa vi herfra betragte det som uheldigt stadig at udvide Skatten paa saadanne Skatteobjekter, som er egentlige Statsskatteobjekter, til Fordel for Amtsrepartitionsfonden paa Færøerne, dels har ogsaa Tanken om at udvide Tolden til at gælde disse Varer vakt nogen Modstand paa Færøerne. Saaledes har Færøernes Købmandsforening bestemt fraraadet det, og for os maa det være af afgørende Betydning, at Afgiften hidtil kun har paa-hvilet Varer, af hvilke den har kunnet beregnes med Maaleenheder, medens det ikke vilde være muligt at gennemføre en Afgift paa Galanterivarer og Pelsvarer m. v., uden at den maatte beregnes efter Værdien